

Dľa úst. zák. z 9.-ho apríla 1920 č. 236 Sb. — i kdyby sa malo za to, že Sz. po 1. januáru 1910 nadobudnú si domovskej príslušnosti v niektorej obci, ležiacej na území republiky čsl. — mohol dosiahnuť štát. obč. iba priznaním dľa § 9 cit. úst. zák. vo spojení s nar. č. 601/1920 a to predpokládalo podanie žiadosti domáhajúcej sa priznania do dňa 31.-ho decembra 1921.

Pre skutkové zistenie, že Sz. tak neurobil, mal úrad vo výše uvedenom sdelení škol. inšpekt. dostatočného podkladu.

Pokiaľ ale ide o nevybavení žiadosti za udelenia štát. občianstva až v r. 1923 podanej — priznáva sťažnosť sama, že dosiaľ nie je riešená. Že by ale osoba žiadajúca za udelenia štát. občianstva dľa § 8 zák. čl. L:1879 mala sa považovať až do vybavenia žiadosti tej za čl. príslušníka — takej normy neexistuje.

Poukazuje-li sťažnosť v tomto smeru na to, že sa má predpokladať až do vybavenia žiadosti, že dotyčná osoba má práva štát. občianstva, nachádza sa na omylu, lebo podobné ustanovenia je sice ohľadne žiadosti za priznanie štát. obč. dľa § 9 cit. úst. zák. normované, ale nie ohľadne žiadosti za udelenia štátneho občianstva.

Keďže tedy žal. úrad pre zodpovedenie otázky čl. štát. občianstva Sz.-ho mal dostatočného materiálu a zodpovedajúc si prejudiciálnu otázku túto záporne v ten smysl, že Sz. nie je štátným občianom čsl., vyslovil, že pre nedostatok tento má byť prepuštený — nie je výrok ten v odporu so zákonom a bola preto sťažnosť zamietnutá ako neopodstatnená.

Č. 3670.

Policejní řízení trsetní: V polic. řízení trestním musí sice obviněný býti slyšen o trestním činu jemu za vinu kladeném, úřad však nemá povinnost, aby — než vydá trestní nález nebo než rozhodne o podaném rekursu proti trestnímu nálezu prvě stolice — oznamoval obviněnému, resp. rekurentu výsledky šetření a poskytoval mu možnost, o nich se vyjádřiti a k nim zaujmouti stanovisko; vadou řízení však je, neuvede-li úřad v trestním nálezu skutečnosti, které považuje za prokázané a na jejichž základě dospěl k svému skutkovému závěru.

(Nález ze dne 28. května 1924 č. 9442).

V ě c: J. F. v I. proti zemskej správě politické v Brně o přestupek zákona o stavebních živnostech.

V ý r o k: N a ř. r o z h o d n u t í s e z r u š u j e p r o v a d y ř í z e n í.

D ů v o d y: Trestním nálezem osp-é v T. z 26. dubna 1922 byl st-li uznán vinným přestupkem §§ 16 a 20 zák. z 26. prosince 1893 č. 193 ř. z., spáchaným tím, že zneužil svého živn. oprávnění ke krytí neoprávněného provozování živnosti tesařské F. B. na stavbě F. K., a odsouzen k pokutě 200 Kč, po případě k vězení 20dennímu.

Nař. rozhodnutím z 10. listopadu 1922 nebylo odvolání vyhověno, poněvadž skutková podstata přestupku st-li za vinu kladeného konaným šetřením jest prokázána.

Ve stížnosti do tohoto rozhodnutí na nss podané namítá st-I, že — — mu nebyly sděleny výsledky šetření, že nebyl o nich slyšen, nebyla mu dána možnost, aby k nim zaujal stanovisko, a dovozuje, že úřad nesmí opřítí své rozhodnutí o taková skutková zjištění nebo průvody, o nichž nebyla straně poskytnuta možnost se vyjádřiti. Výtku tu neshledal soud důvodnou. Podle právních předpisů, upravujících policejní řízení trestní, má býti obviněný vyslechnut o trestním činu jemu za vinu kladeném, úřadu však není uložena povinnost, aby před vydáním trestního nálezu, resp. rozhodnutí o podaném rekursu proti nálezu první instance oznamoval obviněnému, resp. rekurentovi výsledky šetření a poskytoval mu možnost o nich se vyjádřiti a k nim zaujmouti stanovisko. Takovou povinnost nelze dovoditi ani ze všeobecných zásad ovládajících řízení administrativní.

St-I dále vytýká, že neví, co bylo v řízení správním vyšetřeno a že mu byla vzata možnost účinně uplatňovati procesní práva. Námitku tuto uznal soud důvodnou.

Nař. rozhodnutí uvedlo sice čin, kterým uznává st-le vinným, neuvedlo však skutečnosti, které považuje za prokázány a na jichž základě dospělo ke skutkovému závěru shora uvedenému; odvolání se na provedené šetření nestačí, není-li vytknuto, které skutečnosti a na jakém základě pokládá úřad za prokázány; rozhodnutí musí také obsahovati výrok o tom, proč nebyli vyslechnuti jednotliví svědci st-lem vedení a nebyly provedeny důkazy st-lem nabízené, resp. považoval-li úřad výslech těchto svědků a provedení nabídnutých důkazů za zbytečné a z jakých důvodů.

Nař. rozhodnutí jest tedy stíženo vadami, které st-li znemožňují právní obranu a soudu odnímají možnost je přezkoumati.

Bylo proto nutno zrušiti je dle § 6 zák. o ss.

Č. 3671.

Administrativní řízení: Předpisy o opravných prostředcích v řízení před samosprávnými úřady na Moravě.

(Nález ze dne 28. května 1924 č. 9447.)

V ě c: Dr. Frant. Sch. v N. J. (adv. Dr. Kar. Schreitter z Prahy) proti moravskému zemskému výboru o včasnost rekursu.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.

D ů v o d y: Ve schůzi ze 4. října 1922 usneslo se ob. zast. v N. J., aby předepisováním a vybíráním státní daně z masa pověřen byl některý invalida za roční remuneraci nepřevyšující 4000 Kč.

Z usnesení toho se odvolal st-I k mor. zv v Brně. Odvolání adresované městské radě v N. J. podal v sobotu dne 21. října 1922 v N. J. na poštu; k měst. úřadu došlo dne 23. října 1922. V odvolání udal sám, že o usnesení tom zvěděl z vyhlášky vydané dne 7. října 1922.

Nař. rozhodnutím zamítl žal. úřad odvolání to ve smyslu § 98 ob. zřiz. jako opožděné, jelikož napadené usnesení, jak st-I sám ve svém odvolání uvádí, veřejně vyhlášeno bylo dne 7. října 1922, kdežto odvolání u měst.